

først 5 Dage efter, at de sidste af vore egne Vintergæster havde forladt os, iagttog jeg det begyndende Træk; disse Fugle synes altsaa at have anvendt ca. 14 Dage paa Vejen hertil. Sammenligner vi nu de angivne Tider, vil vi se, at den rødtoppede Fuglekonges Ophold her den 8. April nøje faldt sammen med det Tidspunkt, da de overvintrende gultoppe Fuglekongers Bortrejse tog sin Begyndelse og 12 Dage før Trækket sydfra meldte sig. Dette berettiger formentlig til den Antagelse, at den har opholdt sig paa Egnen under Vinteren, og at deres Kvarter, i hvert Fald tildels, har været den ældre Del af den Plantage, den nu stod i Begreb med at forlade; thi skulde den være kommen hertil med sit egentlige Hjem, Mellemeuropa, som Udgangspunkt, maatte dens Opbrud derfra, naar alle Forhold tages i Betragtning, anses at være sket paa et betydelig tidligere Tidspunkt — en Mulighed, mod hvilken imidlertid ikke alene Vejrliget i Marts taler, men tillige den Enighed om Opbrud, der senere som Følge af Vejrförändringen viste sig hos den gultoppe Fuglekonge; thi naar Arterne, som det her viste sig, havde Vandretid fælles, maa utvivlsomt ogsaa Anledningen til Opbrud og dermed Tidspunktet derfor være dem givet af de samme Aarsager.

Men ogsaa om vi helt ser bort fra, om Fuglene har opholdt sig her i Landet i Vinterhalvaaret eller ikke, saa gør dog Tidspunktet, da jeg saa dem, i Forbindelse med Stedet, hvor de opholdt sig, og de øvrige Forhold det i sig selv næsten mere end sandsynligt, at de nu havde til Hensigt at søge sig et Sommerhjem i en nordligere Egn af Landet.

MINDRE MEDDELELSER.

SJÆLDNE GÆSTER. Den 14. Marts saa jeg paa nært Hold en smuk Sorttrygget Vipstjert (*Motacilla lugubris* Temm.). Den 12. var det Orkan af VSV.; den 13. stormende V., der opad Dagen aftog i Styrke. Formodentlig er Fuglen af Stormen forslaaet fra England, hvor den har sit Hjem.

Den 14. August saa jeg en ung Dvergmaage (*Larus minutus* Pall.), ligeledes den 21. August.

STORT NATLIGT FUGLETRÆK. Da jeg Natten efter den 27. April kom hjem med Toget Kl. 1³⁵, trak Storspoven (*Nume-*

nus arquatas L.) i massevis over Byen og fra 1⁴⁰ til 2²⁵ hørtes de næsten uafbrudt i Kor. Mange »Gyvfugle«¹ og en Flok Strandskader (*Hæmatopus ostreologus* L.) trak ogsaa over. Det var stille Vejr med overtrukken Himmel og lidt Regn. De her nævnte Arter har jeg ofte (ogsaa i Aar) hørt trække over om Natten. Langt sjældnere høres Smaaspovent (*Numenius phæopus* L.); men den 25. August om Natten Kl. 11 var Luften fyldt af dens gjaldende Skrig, der næsten klinger som en vild Latter. I Løbet af nogle Minutter hørtes Stemmer fra nær og fjern, af og til blandede med Storspovens Fløjten. En halv Time senere hørtes Strandskadens pibende Stemme. Medens Spovetrækket foregik, regnede det lidt og blæste stærkt fra NV.

GRANSANGER (*Phylloperstus rufus* Bechst.). Rede med 6 Æg fandtes 22. Maj 06.

A. HAGERUP, KOLDING.

TOPLÆRKE. Som en Sjældenhed for Nordsjælland kan jeg meddele, at jeg den 28. April d. A. paa en øde Mark i Søllerød fandt en Rede af Toplærken (*Alauda cristata* L.) med 3 Æg, som blev udrugede, men desværre ynglede Fuglen der ikke anden Gang og saas heller ikke senere paa Eggen.

Endvidere har jeg af og til i Vinter (1906) iagttaget den ved den nye Godsbanegaard i København.

TORNSANGER OG GØG. Den 12. Juni d. A., Kl. 7 Aften, fandt jeg en Rede med 3 Æg af Tornsangeren (*Sylvia cinerea* L.) ved Holte; i Redens umiddelbare Nærhed opholdt sig 3 Gøge (*Cuculus canorus* L.) — vist 2 Hanner og 1 Hun — saaledes, som man ofte ser.

En Time senere kom jeg tilfældig forbi samme Rede, og da jeg saa ned i den, opdagede jeg, at den nu indeholdt kun 2 Tornsangeræg og 1 Gøgeæg; øjensynlig havde altsaa Gøgehunnen fjernet et Redeæg, idet den havde lagt sit eget Æg i Plejeforældrenes Rede.

AXEL KOEFOED.

En RØDFODFALK (*Tinnunculus vespertinus* L.) blev skudt paa Stensmark ved Grenaa d. 16. Maj 1906 af Hr. Forpagter J. Christiani.

¹ »Gyvfugle« er en Betegnelse for en Fugleart, der ved Foraarstid i uhyre Masser trækker over Danmark og under Flugten stadig lader høre sin Stemme, der lyder som »gyv«. Det formodes at være Sortand (*Oedemia nigra* L.) eller Fløjlsand (*Oedemia fusca* L.).

Red.

Fuglen, der er en Hun, kom ved Hr. Ingeniør A. Christians Velvilje i min Samling; den er smukt udfarvet, Fødderne vare mønnierøde, Øjenkredsene gulrøde (Farverne optegnede 2 Dage efter Døden); Æggelederen meget bred med Tragten lige under Æggestokkens distale Ende; Æggene i samme betydeligt forstørrede. Det er saaledes ikke usandsynligt, at Fuglen vilde have ynglet i Omegnen, og Godsejer Lichtenberg til Hessel har desuden meddelt Hr. Christiani, at han for 7—8 Aar siden har iagttaget Fuglen ved en gammel Kragerede i en lille Birkeskov i sin Eng. Reden blev desværre forstyrret af Drengene.

I Maven fandtes Rester af Løbebiller.

E. LEHN SCHIØLER.

ELLEKRAGER. I Dagene fra 16. til 22. Sept. 1906 iagttoges i Kongelunden og dens nærmeste Omegn 2 Ellekrager (*Coracias garrulus* L.), der til Stadighed fløj sammen.

De foretrak at opholde sig i Udkanten af Skoven, i Markhegnene og paa Telegraftraadene, men de blev ogsaa sete paa Marken, hvor de gik og pillede ligesom Krager og Skader. De var meget lidt sky, og man kunde nærme sig dem paa ca. 6—7 Alen, hvilket desværre ogsaa førte til, at den ene blev skuddt.

Fuglen blev udstoppet og findes nu hos Kromanden i Kongelunden.

OLAF RYE CHRISTIANSEN.

KVÆKERFINKER. Efteraaret 1906 har bragt os en nordisk Gæst i ualmindeligt Tal, idet Kvækerfinken (*Fringilla montifringilla* L.) optræder i vældige Flokke i Skovene her ved Haslev. De første saas allerede i Begyndelsen af Oktober, medens jeg i de sidste Dage af Oktober har set Flokke paa flere Tusende. En fandt jeg for et Par Dage siden paa Jorden med den ene Underarm knækket men ellers i god Behold; jeg tog den med hjem og satte den ind i et Bur med tropiske Smaafugle, hvor den straks fandt sig til Rette og viser sig meget lidt sky.

Haslev, 2. November 1906.

O. HELMS.

EN ODINSHANE, *Phalaropus hyperboreus*, ♀, ung Fugl blev skuddt paa Stensmark pr. Grenaa d. 29. Oktbr. 1906.

Den opholdt sig paa den i Havstokken liggende Tang, hvor den var ivrigt beskæftiget med at søge Føde.

A. CHRISTIANI.

STORKE. Bladene have jævnlig i den sidste Tid indeholdt Meddelelse om en eller flere Storke (*Ciconia alba*), der ere sete paa forskellige Steder i Stevns, ved Ringsted, i Næstved og i Lyngby. Det maa vel antages, at det drejer sig om flere forskellige. Selv saa jeg en ved Haslev 13. December; den kom ganske lavt hen over Skoven, kredsede et Par Gange over og fløj videre mod Nord.

O. HELMS.

VIPSTJERT OG GØG. En Dag kom jeg cyklende paa Landevejen mellem Vejle og Horsens. Da saa jeg en Gøg (*Cuculus canorus*) sidde paa en Telegraftraad, som det saa ofte ses; men da den blev siddende, idet jeg kørte forbi, sprang jeg af Cyclen, thi jeg kunde skønne, at det var en Unge, og jeg havde Lyst til at iagttage den. Jeg havde kun staaet et Par Minutter, saa kom der en Gul Vipstjert (*Motacilla flava*) flyvende op paa Ryggen af Gøgeungen. Den løb hen ad den, og da Gøgeungen samtidig bøjede sit Hoved tilbage, puttede den Føde ned i Halsen paa den. Jeg saa den gentage samme Forestilling en halv Snes Gange og stadig paa samme Maade. Det saa godt ud, at se den lille Fugl trave hen ad sit store Plejebarn.

EN MODIG NATUGLE. Jeg havde paataget mig at kontrollere Udrugningstiden af Æggene af Natuglen (*Syrnium aluco*), hvilket jeg fik godt besørget; men saa vilde jeg ogsaa vide, hvor længe Ungerne blev i Reden. En Dag, jeg var paa Vej op i Træet (en hul Eg), kommer den gamle Ugle flyvende bag paa mig, slaar sine Kløer i Hovedet paa mig og flyver bort med min Hat, en blød Filthat. Den flyver en halvhundrede Alen, sætter sig paa en Gren oven paa Hatten, vender Hovedet om mod mig og smækker flere Gange med Næbbet, som den vilde sige: »Nu kan dette være nok!« saa lod den Hatten falde. Det var 22. Gang, jeg besøgte den, og ellers var vi komne pænt ud af det med hinanden.

TH. JØRGENSEN, HORSSENS.

At Natuglen særlig ved Reden angriber Mennesker er vistnok ret almindeligt; selv har jeg oplevet det to Gange. Den ene Gang fandt jeg ved Foden af det Træ, hvor Uglen byggede, en halv-voksen Unge, som jeg satte op i Reden igen; medens jeg arbejdede hermed, kom den gamle Fugl og huggede Kløerne i Hovedet paa mig. Den anden Gang var jeg gaaet op i et Træ for at undersøge en Stærerede; Træet var omtrent en Snes Alen borte fra en Uglerede. Medens jeg sad ivrig beskæftiget med at faa

Stæreredens Indhold at se ved Hjælp af Spejle, blev pludselig til min store Forbavselse Hatten slaaet af mig; det var en af Uglerne, som paa denne Maade tilkendegav sit Mishag med min Nærværelse. O. H.

Lidt om FUGLEKONGEN (*Regulus cristatus*). Den findes overalt i Horsenseggen, hvor der er Grantræer, og i disse er den i travl Bevægelse hele Dagen med at finde Føde. Snart ser man den undersøge Grene, snart hænger den i Fødderne for under Naalene at finde Insekter, deres Æg og Larver. Naaletræer byder den alt til Livets Ophold, der faar den ogsaa sit Drikkevand, nemlig Duggen, som ligger paa Naalene. Ja, endogsaa sit Morgenbad tager den her i den friske Morgendug, naar Luften er opfyldt af Granduft. En Morgen, da jeg iagttog den, skinnede Solen, og det saa ud, som den lille Fugl laa i en Regn af Ædelstene. Omkring $2\frac{5}{4}$ begynder den at tænke paa Redebygning. Den hæfter Insektspind under en Grangren, omtrent ude ved Enden af den og som oftest i en Højde af 10 til 15 Alen. Af de 40 à 50 Reder af den, som jeg har fundet, har kun to været byggede ind til Stammen. I Spindet hæfter den saa Mos og Lav og forbinder de nærmest nedhængende Kviste dermed, til den faar dannet en halvkugleformet Rede, saa stor som en Haand. Reden fyldes med Fjer og bliver i de fleste Tilfælde bygget af Hunnen alene; dog kan det ske, at Hannen tager fat med; men det er sjældent. Han plejer derimod at opmuntre sin Mage med livlig Sang. Reden bliver færdig i Løbet af 8 Dage, dog kan det ske, hvis Vejret bliver særligt koldt, at de standser Arbejdet med Redebygningen 6 à 8 Dage. Naar Reden er færdig, begynder Hunnen at lægge Æg, eet om Dagen, op til 10 à 11, hvilket vistnok er det højeste Antal, som lægges. Æggene er gulgraa og lidt større end Ærter, dog varierer de meget i Størrelse og Farve. Hunnen er færdig med Æglægningen omkring $1\frac{6}{5}$ og begynder nu at rugge, hvilket varer 11 Dage. I de sidste Dage i Maj er de fine smaa Unger udkrøbne, og nu faar de gamle travlt med at bjerge Føden, og dette bliver mere og mere besværligt, eftersom de mange Unger bliver større. Saa en skøn Dag midt i Juni flyver alle Ungerne ud, og de følges nu med de gamle henvend 14 Dage, hvorefter de passer sig selv. I de sidste Dage af Juni begynder de gamle at bygge en ny Rede til et nyt Kuld Æg. Den lille vævre Fugl kan dække sig for de fleste Fugleffjender og vilde sandsynligvis

tage til i Antal, hvis ikke Skovskaderne ødelagde saa mange Reder for at tage Æg og Unger; omtrent en Fjerdedel af Rederne bliver ødelagt paa denne Maade. TH. JØRGENSEN, HORSSENS.

MANGE BEKKASINER. Den ²¹/₁₀ gik jeg om Formiddagen Kl. 10—11 fra Slangerupbanens Station i Lersøen over det ca. 5 Tdr. Land store Stykke Jord, som ligger indeklemt mellem Banen, Stationspladsen, Kolonihaverne og Opfyldningen paa Tagensvej. Terrainet er tæt bevokset med eet-aarige Pilevidier, som staa med smaa Mellemrum. Det var Ruskregn med Vind fra Sydvest. Paa denne Strækning rejste jeg først 8 Bekkasiner, som fløj hen over mig mod Vinden; et Par Skridt længere fremme mellem Pilene rejste igen 2, saa flere, indtil 8 ad Gangen, og saaledes fremdeles foran mig og ud til Siderne. Alle fløj de mod mig, mod Sydvest i lige Flugt uden deres sædvanlige Siksak, udstødende deres smaa »gæk«. Jeg talte ca. 60 Stykker, som uden Undtagelse vare *Gallinago scolopacina*.

Det har sikkert været et større Træk, der har hvilet ud paa dette Sted, trods Færdselen af Mennesker rundt omkring. Da jeg passerede Lersøen lige til Lyngbyvejen, hvor Terrainet er større og mere aabent, stødte jeg to Bekkasiner, men disse fløj bort fra mig i deres bekendte Siksakflugt.

N. CHRISTIANSEN.

ANMELDELSER.

R. COLLETT:

HYBRIDS AMONG NORVEGIAN BIRDS AND THEIR DIAGNOSES.

(Christiania Videnskabs-Selskabs Forhandlinger 1905, Nr. 11.)

Foruden Beskrivelse af 2 Drosselbastarder, hvor i begge Tilfælde Sjagger (*Turdus pilaris* L.) formodes at være Moder og i det ene Vindrossel (*Turdus iliacus* L.), i det andet Solsort (*Turdus merula* L.) Faderen, indeholder Afhandlingen en omhyggelig Beskrivelse baade af Fjerklædning og Livsforhold, saa vidt disse ere kendte, af alle kendte Bastarder af norske Hønsfugle: Rakkelhane og Rakkelhøne, de meget almindelige Bastarder mellem Urhane (*Tetrao tetrix* L. ♂) og Tjur (*Tetrao urogallus* L. ♀), Rypeørre Afkom af Dalrype (*Lagopus lagopus* L. ♂) og Urfugl ♀, af hvilke der kjendes et halvt hundrede, endelig de sjældne, kun ganske enkelte Gange trufne Hjørpe-Ørre, Bastard mellem Hjørpe (*Bonasia bonasia* L.) og Urfugl og Rype-Tjur, Dalrype × Tjur. Sluttelig beskrives de to først i de allersidste Aar kendte, kun en enkelt